

גמ"ר 6850/04/20 - נדים זנאדי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

גמ"ר 6850-04-20 מדינת ישראל נ' זנאדי
תיק חיצוני: 28718/20

בפני כבוד השופט ארנון איתן

נדים זנאדי

)

(

נגד

מדינת ישראל

)

(

החלטה

בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982, במסגרתה מתבקש בית המשפט להורות למשיבה, וכן למרכזים רפואיים וקופות חולים (כמפורט בבקשה), להעביר לידי ההגנה מידע רפואי.

מבוא:

- נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גרם מוות ברשלנות, ונהיגה בקלות ראש.
- על פי הנטען בכתב האישום, כשנה עובר ליום 20.1.20 עבד הנאשם כנהג הסעות, ונהג ברכב מסוג אוטובוס זעיר נושא לוחית רישוי: 7627068.
- על פי הנטען ביום 20.1.2020 בשעה 07:45 או בסמוך, נסע הנאשם לבדו באוטובוס לכיוון ביתו בשכונת סילוואן בירושלים.
- אף שמזג האוויר באותו היום היה גשום והכביש היה רטוב, הראות במקום הייתה טובה.
- נטען, כי הראות במצלמת הרוורס שבאוטובוס, בשל מזג האוויר, הייתה מטושטשת, וכי בחלקו האחורי של האוטובוס היו וילונות, כך שלא ניתן היה לראות את חלקו האחורי של האוטובוס אלא באמצעות מראות האוטובוס. בנוסף צוין, כי חלונות האוטובוס היו מוגפים, פרט לחלון שמאלי בצדו של הנאשם שהיה פתוח מעט.
- באותן הנסיבות נסע הנאשם ברחוב אל סהל אל -אחדר, בכביש דו סטרי ללא מדרכות וללא סימון הנתיבים כאשר משני צדי גדרות ומבנים.
- במהלך הנסיעה וכאשר פנה הנאשם בעיקול שמאלה שבכביש, הבחין ברכב נוסף אשר עמד על הכביש מצדו האחר. הנאשם עצר את האוטובוס והחל בנסיעה לאחור למרחק 6 מטרים במטרה לפנות את הדרך

עמוד 1

עקב עומס שנוצר במקום.

8. באותה עת הגיע עזמי מסוודה (להלן: "המנוח") מכיוון שמאל של הרכב וביקש לחצות את הכביש. הנאשם נסע לאחור במהירות ובקלות ראש מבלי שהבחין במנוח שהלך לצדו השמאלי של האוטובוס, ומבלי שהסתכל במראה השמאלית, כאשר יכול היה להבחין בו לפני תחילת הנסיעה, כך נסע כאשר שדה הראייה שלו חסום.
9. הנאשם פגע בחוזקה בגופו של המנוח באמצעות האוטובוס כך שהמנוח נפל וגופו הוטל מתחת לאוטובוס. בעקבות הפגיעה ולאחר ניסיונות החיאה שכשלו, נקבע מותו של המנוח בבית החולים הדסה הר הצופים בירושלים.
10. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למנוח נזק ראייתי על רק שברים דו צדדים ו- fiail chest בשילוב עם פנמוטורקס דו צדדי, היפו וולמיה עם המטומה מדיאסטינלית פריקרדיאלית והמטומה גדולה בעכוזים משני הצדדים, אשר כאמור הובילו למותו.

טיעוני הצדדים:

11. במסגרת הבקשה ציין המבקש, כי משפחת המנוח, מטעמי דת, סירבה לנתיחת גופתו. בשל עובדה זו, ומפאת גילו של הנאשם, חשיפת תיקו הרפואי של המנוח הינה אינהרנטית לשם קביעת אחריותו של הנאשם בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
12. המשיבה שמסרה תגובתה בדיון מיום 13.9.2020 מתנגדת לבקשה. לטענתה, בבדיקת סי.טי שנערכה למנוח נצפו שברים רבים בגלגלתו באופן המצביע על קשר ישיר בין התאונה לבין פטירתו. הוסף, כי יש לדחות את הבקשה גם משום שהוגשה באופן כולל. על פיה ככל ויתבקשו מסמכים ספציפיים ניתן יהיה לדון בשאלת הרלבנטיות של אותם מסמכים, אך בנסיבות הקיימות, אין מקום לאפשר עיון בכל תיקו הרפואי של המנוח.

דין ומסקנות:

13. לאחר עיון בטיעוני הצדדים מצאתי כי יש לדחות את הבקשה.
14. וזו לשונו של סעיף 108 לחסד"פ:
- "בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות...להמציא לבית המשפט אותם מסמכים הנמצאים ברשותו".
15. בבש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות (03.12.08) ציין בית המשפט העליון כי אין שוני גדול בין הסעיפים, וכי עיקר ההבדל ביניהם הוא שסעיף 74 חל על חומר שנוגע לליבת העניין הנידון באישום, כאשר לעומתו סעיף 108 עוסק בחומרים אשר אינם נוגעים בליבו של העניין, אך יכולים להועיל לאחד הצדדים.
16. גם במסגרת בש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי (15.8.13) עמד בית משפט העליון על הנפקויות שבין הסעיפים, אשר ברובן הן פרוצדורליות, אך קבע גם כן, כי אין הבדל מהותי ביניהם, וכן

שהשיקולים אותם בית המשפט אמור לשקול דומים.

"האם החומר נכלל מלכתחילה בתיק החקירה; האם הרלבנטיות היא בעוצמה גבוהה או שמא מדובר בחומר שהרלבנטיות שלו אינה מובהקת, על אחת כמה וכמה לא רחוקה ושולית; האם מדובר 'במסע דיג' ספקולטיבי... הזכות לכבוד, לפרטיות, לשיקום ולרהביליטציה של העד או קרבן העבירה ומידת הפגיעה בזכות זו... הפגיעה בזכויותיהם של צדדים שלישיים... ומידת הפגיעה; העיקרון של סופיות תשובות העד בעניינים צדדיים, אשר יש בו כדי להחליש את התועלת שיכולה לצמוח להגנה מהחומר".

17. המבחן המרכזי אשר הותווה בפסיקה ביחס לפרשנות המונחים הינו מבחן הרלוונטיות. בית המשפט פירש בהרחבה מושג זה, הכולל חומרים הקשורים במישרין או בעקיפין לחקירה. מנגד בית המשפט קבע, כי לא יאפשר "מסעות דיג". לא די בתקווה ספקולטיבית כי תמצא בחומר ראיה אשר תוכל לסייע לנאשם, אלא יש להראות תשתית עובדתית כי אכן יש זיקה בין החומר לבין עניינו של הנאשם ושהחומר עשוי לסייע לנאשם להתגונן. (ראו: בש"פ 7064/08 **מדינת ישראל נ' ליאורה ברקו**, סג(2) 453 (2009) וכן בש"פ 9322/99 **עבד מסארווה נ' מדינת ישראל**, נד(1) 376 (2000)).

18. לאחר שהובאו עקרונות הפסיקה, אסקור בקצרה מספר החלטות שניתנו בבתי המשפט השונים, והדומים למקרה שבפנינו.

א. בת"ד 5437-06-15 **מדינת ישראל נ' יוסף כהן** (27.07.16) קיבל בית המשפט בקשתו של נאשם בגרימת מותו של מנוח בן 72 לעיין במסמכים הרפואיים של המנוח. בנסיבות אותו מקרה, מעד ונפל המנוח על מעבר החצייה טרם הגעת הנאשם למקום, ורק לאחר נפילתו פגע הנאשם במנוח, בעודו שכוב על הרצפה, וגרם לו חבלות חמורות. גופתו של המנוח לא נותחה. אחת העדות בתיק, רופאה במקצועה, ציינה כי לא ניתן לשלול את האפשרות שהמנוח מת כתוצאה מאירוע בריאותי שחוזה טרם התאונה. כב' השופט (בתוארו אז) נאיל מהנא קבע כי יש לאפשר לנאשם לעיין במסמכים הרפואיים, שכן ישנה אפשרות שהחומר הרפואי יועיל לנאשם.

ב. במסגרת ע"ח 2989-06-17 **אריה טויטו נ' פרקליטות מחוז תל אביב** (22.04.18) קבע בית המשפט, כי לנאשם נתונה הזכות לעיין בחלק מהמסמכים הרפואיים של המנוח. באותו המקרה הוגש כתב אישום כנגד הנאשם המייחס לו גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים. בנסיבות המקרה צעד המנוח בשולי כביש בינעירוני כאשר הוא בגילופין ומתנדנד. ההגנה טענה כי ישנה אפשרות שהמנוח התאבד ולכן ביקשה לעיין בתיקו הרפואי. לאחר שבית המשפט איזן בין הערכים של צנעת הפרט מחד וזכותו של הנאשם להתגונן מאידך, החליט כי זכות הנאשם להתגונן גוברת, שכן קיימת הייתה אינדיקציה לכך שמותו של המנוח לא נגרם כתוצאה מרשלנותו של הנאשם.

19. מנגד קיימים פסקי דין רבים בהם דחה בית המשפט בקשה לחשוף מסמכים רפואיים:

א. כך בבע"ח 2821-05-17 **שאולי חזי נ' מדינת ישראל** (25.6.17) דחה בית המשפט בקשת נאשם לעיין במסמכיו הרפואיים של המנוח. גם במקרה זה הוגש כתב אישום כנגד הנאשם בגין גרימת מוות ברשלנות. מעובדות כתב האישום עלה שהנאשם סטה מהנתיב עם רכבו ופגע ברכב אופניים שנפטר יומיים לאחר התאונה. בית המשפט קבע כי עברו הרפואי של המנוח אינו

עמוד 3

רלוונטי להגנת הנאשם, מאחר ולא הובאה כל ראיה המעידה על רלוונטיות בין גילוי התיק הרפואי לבין טענות הגנה נטענות.

ב. בגמ"ר 2949-06-16 **רענן קלנר נ' מדינת ישראל** (7.3.17) דחה בית המשפט את בקשת ההגנה לאפשר עיון בעברו הרפואי של המנוח. גם בתיק זה הוגש כתב אישום כנגד הנאשם בגין עבירת גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים. בנסיבות המקרה סטה הנאשם עם רכבו ופגע ברוכב אופניים וגרם למותו. ההגנה טענה כי המנוח סבל מפיגור קשה וכן היה מעורב בעבר בארבע תאונות דרכים. עם זאת, קבע השופט כי בקשת ההגנה היא בבחינת 'מסע דיג', המבוססת על תקווה כי יהיה בעברו הרפואי של המנוח לסייע בהגנת הנאשם.

ג. בגמ"ר 1954-10-15 **מדינת ישראל פמת"א נ' שרון אריאל חבקוק** (1.5.16) דחה בית המשפט בקשת נאשם לעיין בתיק הרפואי של המנוח. במקרה זה הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו גרימת מוות ברשלנות, לאחר שפגע בהולך רגל במעבר חצייה. בית המשפט נימק את החלטתו בכך שמלבד העובדה שהנאשם שלל את הקשר הסיבתי בין התאונה למות המנוח, הנאשם לא הראה כל רלוונטיות של המסמכים הרפואיים להליך בעניינו.

ד. גם בבפ"ת 7600-09-14 **מדינת ישראל נ' סייף רחאל** (19.4.15) קבע בית המשפט כי הרלוונטיות של תיקה הרפואי של המנוח היא "תיאורטית ורחוקה" ובכך דחה את בקשת הנאשם לעיין בתיקה הרפואי.

20. עולה אם כן מסקירת הפסיקה שלעיל, כי בית המשפט יעתר לבקשה לגילוי חומר רפואי של מנוח, כאשר עולות נסיבות המצדיקות את גילוי של החומר המבוקש. בעניינו, לבד מטענה כללית, לכך שההיסטוריה הרפואית של המנוח תוכל לסייע בהגנת הנאשם, לא הוצגה בפניי טענת הגנה ממשית- על בסיסה ניתן לקבוע- כי החומר הרפואי בו מבקשת ההגנה לעיין, יסייע בניהול הגנתה, וכן ובעיקר לכך שקיימת רלוונטיות בין מצבו הרפואי של המנוח- לבין פטירתו בתאונת הדרכים, באופן המצדיק פגיעה בפרטיותו ובחסיון הרפואי שלו.

21. על אף זאת, ככל ויונח בעתיד טעם ממשי- המבסס זיקה בין חומר רפואי רלבנטי- לבין עניינו של הנאשם, ולכך שהחומר יכול לסייע למבקש בהגנתו, תוכל ההגנה לפנות בבקשה מחודשת בעניין זה.

22. בכפוף לאמור הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' שבט תשפ"א, 23 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.